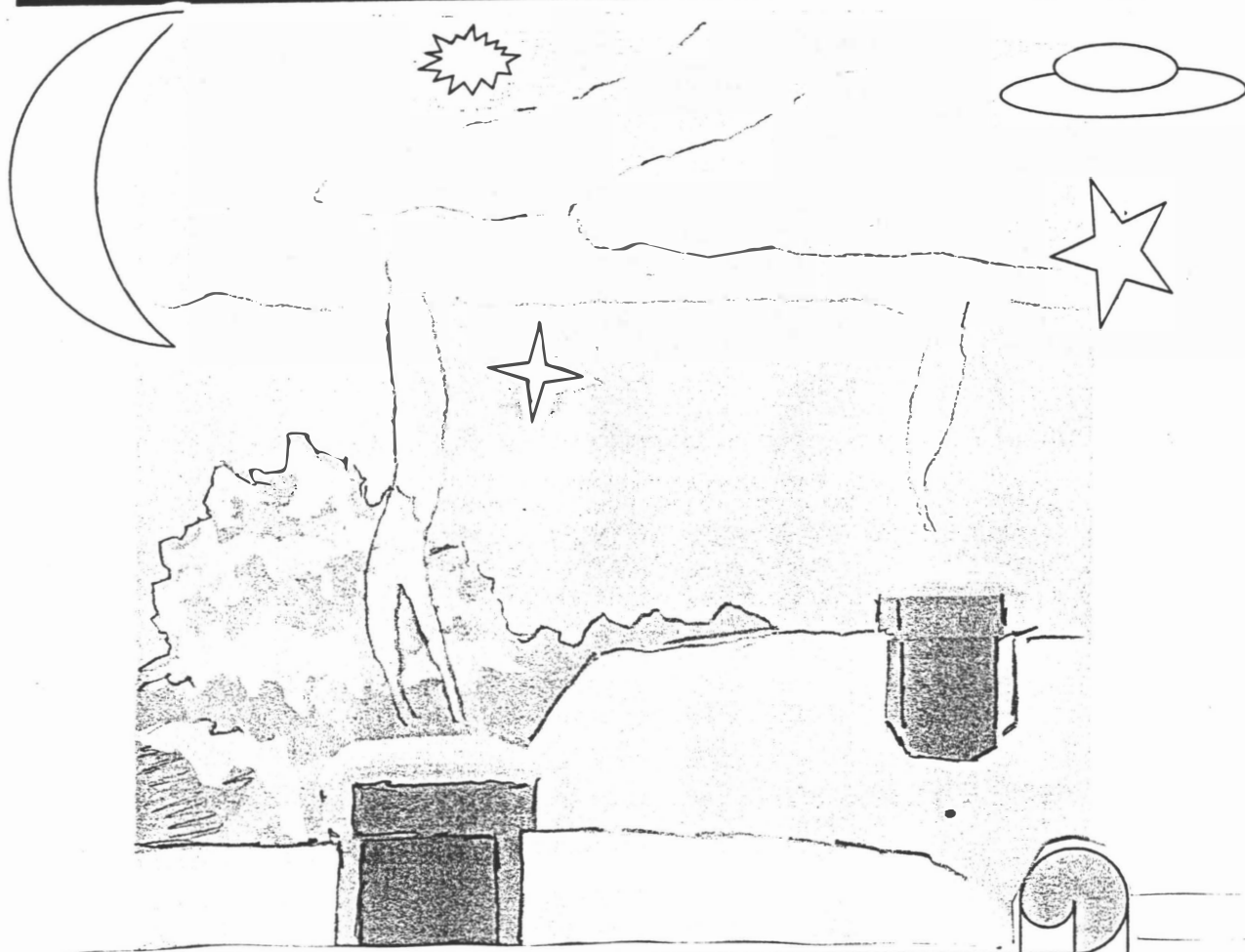

S t o c k h o l m s

U F O — n y t t

Informationsblad om Oidentifierade Flygande Föremål – Nummer 3/2003

GOTT NYTT ÅR

Stockholms UFO-förening, STUFO

c/o Wallin
Jaktvägen 10
S- 175 63 JÄRFÄLLA

Telefon : 08-36 73 98.

Post giro : 440 19 83-4

Kontaktperson : Inga- Lill Wallin

Stockholms UFO-Nytt är ett informationsblad
för medlemmar i Stockholms UFO-förening
och utkommer med 3 nr/år.

Medlemsavgift :

	Nytt medlemskap	
	Helår	Halvår
	1/1-31/12	1/7-31/12
Inkl. Stockholms UFO-Nytt Postgiro 440 19 83-4	130:-	70:-

Pensionärer och heltidsstuderande inkl. Stockholms UFO-Nytt postgiro 440 19 83-4	90:-	50:-
--	-------------	-------------

Om Du är intresserad av att få mer
UFO-information kan vi rekommendera
UFO Sveriges hemsida: **www.ufo.se**

Att Du prenumererar på :

UFO-Aktuellt	postgiro 50 50 60-4	200:-/år löpande
UFO-Raden/Rapportnytt	postgiro 50 50 60-4	120:-/år löpande

HEJ!

Var tar tiden vägen. Trots att jag är så lyckligt lottad att inte behöver gå till ett arbete utan kan göra vad jag vill så räcker inte tiden till. Det är så mycket jag vill hinna med. Men det är så klart att allting tar längre tid nu än för bara några år sedan.

Vi börjar nu planera inför vårens träffar. Har ni något att föreslå hör gärna av er. Jag har fått Internet så ni kan sända e-post till mig på i-lill@compaqnet.se, skicka ett brev eller slå gärna en signal på telefon 08-36 73 98. Det första mötet blir i slutet av februari då vi har årsmöte.

Vi kommer även i fortsättningen att ha lite klurigheter i informationsbladet men vi kommer inte att lotta ut någon vinst. Det är få medlemmar som sänder in så det skulle bli i stort samma personer som skulle vinna. Ändå vet jag att det är många som tycker det är roligt och löser det som har varit infört men inte sänder in lösningarna.

Ett riktigt

Gott Nytt År

önskar vi i styrelsen alla våra medlemmar!

Inga-Lill

Innehåll:

Videokväll med dr Phil och Raël	4
Nyheter från Hessdalen	5
Gray Barker – en av ufohistoriens största skojare - del 2	6
Bjarna Lillevold i Hessdalen	8
Planet-krysset – lösningen	10
Rymd-krysset	11
Pressklipp	12

Videokväll med dr Phil och Raël

En av de filmer vi visade på videokvällen den 5 november var ett program där Dr Phil intervjuade ledaren för den Raëliska rörelsen.

Raëliska rörelsen föddes den 13 december 1973. Motorjournalisten Claude Vorilhon hade tagit bilen och gett sig av till ett vulkanområde nära Clermont-Ferrand i Frankrike. Där såg han ett rött blinkande ljus och förstod att det var ett flygande tefat. Tefatet stannade över honom, en lucka öppnades och en steg sänktes ned. En varelse klättrade ned. Varelsen berättade att han och hans folk hade iakttagit Claude Vorilhon sedan han föddes. Och hur de styrt honom till vulkankratern just denna dag.

Han fick veta att han valts ut till en mycket svår uppgift. Hans uppgift skulle vara att berätta för alla människor om dem.

Vill du veta mer om Raël-rörelsen, läs UFO-Aktuellt nummer 4/99 där Stefan Isaksson berättar om när han fick chansen att träffa medlemmar och diskutera deras idéer och budskap. Stefan bodde tre nätter hos ett äldre par som gärna delade med sig av sina tankar om Raëliska religionen. Mikael Sjöberg skriver i samma nummer om rörelsen i Sverige och Clas Svahn skriver om Claude Vorilhons möte med utomjordingarna.

Den 16 oktober sändes programmet Dr Phil i TV4. Dr Phil intervjuade ledaren Claude

Vorilhon som nu har tagit namnet Raël.

Dr Phil inledde med att berätta för publiken:

– Nästa gäst påstår att han och hans lärjungar har klonat ett barn. Men vilka är Raëliska rörelsen och varför visar de oss inte barnet? En klonad baby är en sensation i nivå med en månpromenad. Ett företag som heter Clonaid påstår att de redan lyckats. Den lilla flickan heter Dee.

Dr Phil säger också att Raël-rörelsen påstår att utomjordingar klonade de första människorna.

Dr Phil:

Ni vill bli tilltalad ers Höghet. Innan vi går in på kloning ers Höghet, berätta vad er organisation tror på. Vilken är er uppgift?

Raël:

Livet på jorden skapades av en högt utvecklad civilisation av utomjordiskt ursprung: Elohim. De anlände till jorden för länge sen och med hjälp av gentekniken skapade de allt liv på jorden. Och därför sände de ut missionärer som Moses, Jesus, Muhammed för att föra deras verk vidare.

Dr Phil:

Ni har sett Jesus, Buddha, Muhammed och Moses. Varför uppenbarar sig de här heliga männen för er?

Raël:

Uppenbarar sig låter lite övernaturligt. Det är inget mystiskt.

Dr Phil:

Ers höghet. Är ni på samma

nivå som Moses, Jesus och Muhammed i världsordningen?

Raël:

Javisst, Jag är en budbärare som de. Folket är lika viktigt som vår skapare Elohim. En del kallar det Gud.

Dr Phil ställde frågan om de hade klonat ett barn samt undrade om han sett barnet.

Något barn hade han inte sett och han kände inte familjen men han antog det för dr Boisselien hade meddelat att ett barn var klonat och dr Boisselien var en mycket ärlig person. "När hon påstår något så stämmer det."

Dr Phil:

Om ni nu har klonat ett barn kan ni vill visa upp det.

Raël:

Jag tror att hon tänkt göra det. Men en advokat i Florida försökte få publicitet och organiserade en kampanj för att barnet skulle omhändertas. Familjen blev rädd och de ville inte avslöja dess identitet.

I inledningen säger Raël att han vill betona att kloningsföretaget och Raël-rörelsen är helt åtskilda. Clonaid är ett privat företag som vill tjäna pengar, menade Raël.

Dr Phil:

Har ni sagt till *US News and World Report* att ni för "en blygsam summa" har fått publicitet för miljontals dollar när ni pratat om kloningen?

Raël:

Ja, det är underbart. Jag är förvånad. Den publicitet vi fick över hela världen är värd 500 miljoner dollar.

I slutet av intervjun återkom Dr Phil till Raëls utnämning till ers Helighet.

Dr Phil:

Vem utnämnde er till ers He-

lighet?

Raël:

Skulle ni ställa samma fråga till påven eller Dalai Lama?

Dr Phil:

Självklart.

Raël:

Frågan är diskriminerande. Jag svarar inte på den. Ni skulle aldrig fråga påven varför han bör tilltalas ers Helighet.

Dr Phil:

Men nu frågar jag er.

Raël:

Och jag är påven. Jag är påven. Jag är påve för Raëlska rörelsen. Ni ska visa mig lika mycket respekt som ni visar den katolska påven.

Med de orden avslutade Raël intervjun och reste sig och gick därifrån.

Dr Phil sa adjö och tillade: "Han gillar inte mig".

Inga-Lill Wallin

Nyheter från Hessdalen

UFO centret i Ålen blev som Hessdalenborna trodde en flopp. Det kom mycket folk till Norge och Hessdalen. Alla trodde att centret låg där fenomenet uppträdde. Folk blev mycket fundersamma när centret låg nere i Ålen.

Hessdalsborna ville ha det uppe på platån i själva Hessdalen. Där skulle det vara ett litet kafé med mat och enkel övernattnings. Man hade kunnat fixa ett stort panoramafönster med vindskydd och kanske lite värme. Hessdalenbefolkningen hade kunnat få några arbetstillfällen. Men som vanligt ville inte kommunen detsamma. De ville ha det i Ålen och där fanns butiker, matställen med mera. Nu är det konkurs.

Hessdalenborna ville även köpa in kommunens nedlagda dagis, det står till ingen nytta. Men åter har de fått nej. Det hade kunnat hyras av ett fåtal ufofolk.

Ufoaktiviteten finns, för fortfarande ser man underliga far-koster såväl i mörker som dagsljus. Men befolkningen vill inte längre berätta. De har fått utstå så mycket spott och spe. Barnen vill inte längre säga att de bor i Dalen.

Jag kan heller inte förstå att vi ufologer inte kan hjälpas åt i denna fråga oavsett var vi bor. Vi borde gå samman från alla länder som har ufointresse och ha ett långsiktigt projekt. Alltså ha folk på plats hela tiden. Vi är tillsammans många och här har vi ändå den största chansen att på plats få uppleva och analysera fenomenet.

Det finns visserligen kameror med mera, men den visuella synen är trots allt bäst. Kamerorna täcker dessutom inte upp hela dalen. Många underliga kommentarer skulle sparas om man hade folk på plats.

UFO NORGE har gjort ett jättejobb i Hessdalen, men vi

borde nog alla hjälpas åt nu. Att ufofrågan inte prioriteras från myndigheter det vet vi men vi kan inte låta dom nita allt. Om man sätter många käppar i hjulet stannar det. Kanske det finns någon som vill ha slut på undersökningarna nu. Ska vi lämna plats eller ta striden? Den som varit i Hessdalen, levt med folket där, den vet att det faktiskt händer saker.

Jag kommer själv att resa dit oftare i framtiden och arbeta för ett bättre samarbete med även andra där. Det är här som vi har chansen. Hoppas att du som läser detta någon gång reser dit och andas fjälluften, ser den otroligt vackra naturen och får uppleva fenomenet.

Gudrun Andersson

Ordförande i Västerbergslagens UFO-förening

Ni kan läsa mer om Hessdalen på sid 8-9 i det här numret av Stufu-nytt.

Gray Barker - en av ufohistoriens största skojare

I nummer 2/2003 publicerade vi del 1 av John Sherwoods artikel i *Skeptical Inquirer*. Här följer den andra och avslutande delen.

Keel beskrev i "The Mothman Prophecies" vad som hände tre veckor efter kongressen: "Klockan ett på natten till den 14 juli 1967 fick jag ett samtal från en man som presenterade sig som Gray Barker från West Virginia. Det lät precis som Grays honungslena stämman, men han tilltalade mig "mr Keel" som om jag var en främling. /.../ Han hade hört talas om ett fall som jag borde undersöka och som påminde om Deren-stein-fallet. Gray och jag hade besökt Woodrow Derenberger tillsammans, så han skulle aldrig ha tagit fel på namnet. /.../

Flera personer i New York-området hade klagat över samtal från en kvinna som presenterade sig som Mrs Gray Barker. Jag visste att Gray inte var gift, men när jag nämnde denna "Mrs Gray Barker" för mannen i luren var han tyst ett ögonblick innan han förklarade att hans hustru inte hade ringt någon där. /.../

"Gray" lät pressad, som om någon hade haft en pistol tryckt mot hans huvud. Jag gjorde diverse meningslösa hänvisningar och när jag lade på luren var jag övertygad om att mannen inte var den äkta Gray Barker. /.../

Jag ringde Gray nästa dag, och han förnekade givetvis att det var han som hade ringt."

I april 2001 framhöll Mosely att han inte hade känt till det här

samtalet, men lade till att "Gray nog hade varit full".

Tre dagar efter samtalet nämnde Keel för Mosely att "samtalen ingår i ett mönster som noggrant planerats av en person eller en grupp personer. De syftar till att misskreditera mitt arbete eller blanda in mig i något slags 'komplott'. /.../ Detaljerade uppgifter om mina pågående undersökningar, inklusive namn, datum etc, har placerats på ett säkert ställe som pålitliga vänner har tillgång till. Om jag skulle gripas, mördas eller försvinna kommer uppgifterna omedelbart att granskas och överlämnas till en kompetent advokat."

Keel lade till: "Lägg det bifogade materialet på en säker plats. Publicera det om något skulle hända mig. Berätta hela historien för Gray när du träffar honom och försök avgöra om han är inblandad. Jag tror inte att han är det. /.../ Om det är någon av dina kumpaner som ringer bluffsamtal, se till att de slutar med det. De råkar i onödan in i en situation som kan kosta dem deras mentala hälsa eller rent av livet."

Brevet finns kvar bland Barkers papper, vilket tyder på att Mosely hade låtit honom se det. Det "bifogade materialet" var en fyra sidors skildring av samtalet 14 juli. I den här versionen kal-

las "hustrun" "Mrs Gray Baker". Varför hon blev "Barker" åtta år senare i "The Mothman Chronicles" har Keel inte kunnat förklara.

18 augusti bad Keel Barker uppge var han hade befunnit sig och vad han hade gjort vid tidpunkten för det mystiska samtalet, och om han kunde ha ringt det utan att vara medveten om det. Barker förklarade 23 september att han hade varit hemma: "Underligt nog visar min telefonräkning ett direkt samtal till dig den 14:e. En skämtare skulle ha kunnat beställa ett samtal från mitt nummer, men knappast ringa från min telefon. Det är nästan så jag tror att jag faktiskt ringde samtalet, men jag brukar inte bli så full att glömma bort vem jag ringer till..."

Enligt "The Mothman Prophecies" ringde Keel upp Barker dagen efter det mystiska samtalet. Men i så fall hade han inte senare behövt be Barker uppge vad denne hade gjort 14 juli. Det står inget i Barkers brev om att de hade talats vid dagen efter samtalet.

7 oktober förklarade Keel för Barker att "en person på Long Island hade mottagit hotfulla samtal av en person som påstod sig vara du. Han fick därefter besök av MIB. /.../ Gray, det här är blodigt allvar. Jag vet att MIB

vid flera tillfällen har observerats i West Virginia i en stor svart bil med Pennsylvania-skyltar. Så passa dig noga.”

Barker skyllde på skämtare. Keel skrev tre brev med två dagars mellanrum, där han häcklade Moselys ”knep” och ”skumma metoder”, som ”bara svärar ner ditt rykte och förvillar.”

24 oktober skrev Keel: ”1968 kommer det att födas tio gossar på varje flicka. Det leder till folkmord inom två generationer. Dessutom har antalet fluoridförgiftningar ökat markant. /.../ Tusentals ’tysta kontaktpersoner’ luras in i historiens största bluff.”

I ett obehagligt manipulativt svar 29 oktober drog sig Barker till minnes: ”Du trodde att MIB skulle kunna vara något slags programmerade robotar eller androider – eller fjärrstyrda var-elser. Jag tvekar att påpeka det, men det finns en möjlighet att du själv medvetet eller omedvetet tjänar dessa krafter. Jag har använt en metod som låtit mig förbli relativt opåverkad av MIB-syndromet. /.../ Den har att göra med mitt och Moselys uppträdande de senaste månaderna. /.../ Metoden går ut på att störa olika ’program’, vare sig de återfinns i datorer eller på annat håll. /.../ Jag var övertygad om att du skulle bli nästa offer för en mörkläggning. Men information som jag nu erhållit föranlåter mig att tro att kan motstå en sådan eventualitet.”

Keel nappade inte, utan svarade 2 november: ”Jag betraktar ditt brev som ännu ett skämt. /.../ Trodde du att jag skulle gå på att du och Jim var hemliga agenter? Nu lägger vi av med det här tramset.”

Mosely, som hade tagit över Saucer Smear, spred i november Barkers version av julisamtalet, där Barker förklarade sig oskyldig och upprepade android-larvet: ”Visa ingen rädsla för sådana underliga personer, utan

skämta i stället! Om man stör deras programmering råkar de ut för ’kortslutning’ och rusar skrikande bort i natten eller tonar bort som i en film.”

Enligt Mosely tyckte Barker att det var väldigt roligt att Keel rapporterade olika sorters ”följelser” och ”paranoia”.

Keel misstänkte nu att Mosely hade ringt bluffsamtal till ufoentusiaster i Florida och Texas. Han bad Barker banka vett i skallen på Mosely, men det var fel man för ett sådant ärligt uppdrag. Ungefär samtidigt uppmanade han nämligen mig att skriva en trollbindande artikel av dr Pratt som säkert skulle lura deltagarna på 1968 års ufo-kongress också.

En salig blandning av fakta och fiction

Keel och Barker diskuterade att skriva en bok om ”Mothman” tillsammans. Barker, som hade bedrivit undersökningar på plats, delade med sig av sina anteckningar till Keel. Sedan skrev han utkast till kapitel och skickade till mig. Han tackade för mitt beröm och skrev: ”Jag skrev medvetet skönlitterära kapitel löst baserade på händelser som jag hade hört talas om. Observationerna ges en psykologisk förklaring, även om det inte sägs rent ut.”

Barker skickade ett kapitel-utkast till Keel som handlade om Keels första räd till West Virginia. Keel protesterade mot att framställas som ett slags mystisk figur och skrev en egen version. Keel erinrade sig den här episoden i ett av sina första e-brev till mig 2001. Barkers böcker hade varit fulla av påhitt, och Keel hade blivit förskräckt över hans kapitel om honom. Keels omarbetade version hade blivit det ärligaste kapitlet i hela boken. Han hade skrivit ”The Mothman Prophecies” för att ställa saker och ting till rätta.

15 mars 1969 öppnades en spricka mellan dem när Keel i

ett brev refererade till en ”Mothman-konferens” som Barker hade anordnat i Point Pleasant:

”Det är helt oförlåtligt att ingen av er brydde er om att interjua ett enda ögonvittne. /.../ I stället åkte ni dit och spanade upp mot himlen två år efter att de viktigaste händelserna hade ägt rum. Det var turism och ingen undersökning, Gray. /.../

Jag har verkligen ansträngt mig för att samarbeta med er och ägnat mycket värdefull tid åt att skriva för olika tidskrifter. Ni har återgäldat mig genom att sprida skvaller, rykten och dumheter. Du och Mosely är direkt ansvariga för det mesta. Det är inte så konstigt att ämnet har fått en tvivelaktig aura. Jag kan inte påstå att jag förstår era motiv, men jag önskar att ni ville se lite mognare på saken.”

Barker blev uppenbarligen generad och slutade be Keel om hjälp. ”The Silver Bridge” trycktes på eget förlag och tog fasta på ett fåtal händelser. Samtalet till Keel kom inte med, vilket är anmärkningsvärt om nu Barker inte visste att det gick att förklara.

1970 skrev Barker till mig: ”Det är bara de korkade böckerna som säljer nu för tiden. /.../ De ’förmuftiga’ prenumeranterna på Saucer News är borta sedan länge, så jag låter den spegla det totala vansinne som härskar på området.”

Barker skickade ett exemplar av ”The Silver Bridge” till mig, men Keel fick inget. Det dröjde faktiskt tre år innan Keel bad om ett. Han förklarade att han kanske skulle citera några rader i sin egen nya bok och göra Barker berömd.

I ”The Mothman Prophecies” summerade Keel Barkers arbete och framställde honom som en ”aktör”. Han nämnde inte Barkers bok. Deras korrespondens det närmaste årtiondet var hjärt-

Forts på nästa sida

Forts från föreg sida

lig. Keel skickade ett krya på dig-kort strax innan Barker dog.

"The Mothman Prophecies" är den mest fängslande av de båda böckerna, och den går mycket längre än Barkers skildring av anekdotiska berättelser. Keel uppfattade en "stor och välfinansierad organisation" som inkluderade "utomjordingar" som manipulerade människornas uppfattningsförmåga och beteende. Han skildrade olycksbådande aktiviteter som pågått i årtionden, som var knutna till politiska mord och som skapade "den globala spridningen av ufotro och tillhörande sjukdomar" inom en allians av duperade kontaktpersoner: "I sina möten med olika väsen serveras de propaganda, rykten och dumheter som de tror på och upprepar som fakta."

Under vår e-korrespondens i början av 2001 bad jag Keel klargöra om han fortfarande var av den åsikten, förklara motsägelserna mellan boken och hans brev och svara på om han fortfarande trodde att det var Barker som hade ringt samtalet i juli 1967. Keel svarade att en ögonoperation hindrade honom från att läsa mina frågor. Trots upprepade påstötningar via e-post och vanlig post har jag inte fått några svar än.

Ett år före sin död pressade Barker ut mer pengar ur ett gammalt skämt när han tryckte de dumheter jag skrivit som Pratt i "M.I.B: The Secret Terror Among Us". Han skickade mig ett exemplar. När jag ögnar igenom boken i dag påminns jag om en dikt som Mosely vidarebefordrade och som Barker skulle ha skrivit i slutet av 50-talet:

*Ufo är en spann skit
Dess anhängare
Perversa typer
Monomaner
Periodare
Svindlare /.../
Och jag sitter här och skriver
Medan skiten rinner nerför
Mitt ansikte i stora rännilar.*

Jag undrar om Gray ångrade sig mot slutet. Han kanske tröstade sig med allt kul han hade haft när han jagade monster och lockade andra att fortsätta i hans fotspår. Dagens biobesökare gillar säkert hans skapelser från en annan värld. Men de som söker sanningen bakom dem finner en stig full av förrädiska omvägar och falska skyltar, fulla med hans fingeravtryck.

Översättning och bearbetning: Stefan Roslund

Bjarne Lillevold i Hessdalen

Av Arne Löken

Vi har talat med den störste ufo-observatören i Hessdalen och om några av alla hans observationer. **Bjarne Lillevold**, 70 år, har bott i Hessdalen sedan 1963. Han har observerat ufon i Hessdalen 58 gånger sedan 1982. Hela 80-talet var fyllt av ufoobservationer och folk såg ufon flera gånger dagligen. Det kunde vara 8–10 observationer dagligen när det var som mest. De flesta observationerna sågs kvällstid, som ljusfenomen. Men det fanns även dagsljusobservationer.

Bjarne har skrivit ner alla sina 58 observationer, där finns dag,

datum, klockslag och väder. Bjarne berättar villigt om det han upplevt och det är spännande att lyssna på honom och få ta del av hans upplevelser.

Den första observationen

Den allra första observationen hade jag den 18 december 1982. Jag kom åkande från Killingdals gruva, några kilometer sydost om Ålen, då jag upptäckte ett ljusfenomen i skogen vid sidan av vägen. Ljuset följde bilens fart och riktning. Efter detta visade det sig att många hade sett liknande ljusfenomen i kommunen denna kväll.

En arbetskamrat, som körde bilen före mig, upptäckte ljuset

nästan samtidigt som mig. När vi stannade bilarna stannade även ljuset. När vi startade och körde förflyttade sig även ljuset. En gång gick vi även ur bilen och fick då böja oss ner för att se ljuset under granarna inne i skogen. Avståndet till fenomenet var bara några få meter. Det följde oss ända ner till Ålen innan det försvann. Jag fortsatte vidare mot Hessdalen. Då jag nästan var uppe på Hessdalskjölen såg det ut som om ett litet hus på höger sida brann. Jag körde sakta fram för att bättre kunna se vad som hänt. Cirka 90 meter framför mig på vägen fick jag se en märkvärdig syn. Över vägen svävade ett av de underli-

gaste fenomen jag någonsin sett. Det såg ut som en gran som var upp och ner. Det hade många ljus i olika färger längs kanterna på var sida. I mitten lyste en röd-orange färgad kula. Fenomenet liknande en julgran som var upp och ned. Mitt på granen var det en genomskinlig kula. Det liknande en blåaktig glas-kula. Jag kunde se träden på baksidan genom denna kula. Fenomenet for upp och ner som en jojo.

Jag stannade bilen, vågade inte åka vidare. Fenomenet for sedan rakt över vägen och svängde sakta mot Aspåsgårdarna med samma jojorörelse. Här uppe ändrade "granen" form och blev till något som liknade ett vertikalt rör. "Röret" fortsatte sin färd mot Finnåshögda, det sprutade gnistor ur toppen. Fenomenet försvann till slut över baksidan av Finnåshögda.

Då jag kom hem upptäckte jag att det hade gått en och en halv timme sedan jag påbörjat denna tur, mot vanligtvis 15 minuter. Från tiden som jag varit där skulle jag ha stått och tittat i över en timme. Det hade jag ingen känsla av.

Observationen som gjort mest intryck

På kvällen den 21 januari 1983 sågs tre ljus som for över Finnåshögda i Hessdalen. Det var en tindrande stjärnklar kväll med god sikt.

Jag kontaktade två grannar, Jon Arvid Aspås och Åge Moe, de såg också ljusen. Vi enades om att ta skottrarna in till Finnåshögda för att ta reda på vad som hände därinne på fjället. Det var sent på kvällen då vi startade, klockan var nog 23.30 då vi stannade sent på Slettfjället och kunde se mot Ledalen i nordväst. Där inne, cirka en och en halv till två kilometer längre fram, såg vi tre stora kulformade farkoster som hade stannat på marken. De stod parkerade på linje efter varandra. Vi kunde inte se några ljus på själva

farkosterna. Till vår stora förundran såg vi något som gick runt farkosterna på utsidan. Det såg ut som flera personer gick runt och lyste med lyktor. Terrängen inne i dalen var oländig för snöskottrarna så vi kunde inte ta oss längre fram.

Efter en stund slocknade ljusen. Föremålet till vänster lade sig mitt över det mittersta och började snabbt att snurra runt sin egen axel. Sedan landade det på samma ställe som tidigare. Därefter lättade föremålet till höger och gjorde samma manöver som den andra för att till slut landa på sin ursprungsplats.

Så hände något helt vansinnigt. Föremålet i mitten lättade och försvann rakt upp med en våldsam fart. Det bara försvann rakt upp i rymden.

Hur länge den var borta vet vi inte men efter en stund kunde vi se en ljuskula som blev synlig högt upp i rymden. Den växte och blev större och större till slut såg vi att det var samma äggformade metalliska föremål som hade lämnat de övriga för en stund sedan. Den kom i en spiral ned mot de övriga föremålen. Den landade på samma plats som den hade lämnat.

Vi märkte att den övre delen av föremålet såg ut att vara av glas eller något liknande. Det vi skymtade var som fönstret på en cockpit på ett flygplan. Klockan var nu 01.00 och en av oss tyckte att vi borde ta oss hem. I den klara januarinatten kunde vi några gånger höra flygplan som for över området.

Det mest otroliga var att alla tre hade kikare och kamera med sig, men ingen hade kommit på tanken att använda dessa.

Vi startade snöskottrarna och körde iväg från dessa föremål. När vi kört en bit stannade en av oss och menade att vi inte skulle berätta för någon om vad vi sett. Ingen skulle tro oss, menade han. Alla tre var eniga om detta.

Vi körde därefter hem till en av oss, väckte hans far som genast såg att något var fel. Vi var alla vita i ansiktet och mycket

allvarliga. Vi berättade för honom om vad vi sett och den gamle mannen blev faktiskt inte överraskad. Han hade själv hört och sett för mycket för det. Efter att vi pratat en stund körde jag själv hem.

De få hundra meterna hem var jag verkligen rädd. Håret i nacken reste sig och jag kände mig förföljd. Det kändes som om det vi sett ville ta mig. Väl hemma berättade jag allt för min son fast det var mitt i natten. Med alla dessa intryck kunde jag inte sova denna natt. Efteråt började det gå rykten om observationen i Hessdalen så vi berättade för andra.

Den sista observationen

Detta hände den 12 oktober 2002, klockan 18.56. Jag fick ögonen på ett blankt cigarrformat föremål i söder intill kyrkan i Hessdalen. Det flög med en ryckande rörelse mot nordväst. Det vill säga att farkosten ökade framåt, stoppade nästan helt och ökade därefter farten och for framåt igen. Så for den tills den försvann bakom den lägsta punkten på Finnåshögda till väster om mig. Den blev synlig återigen över den högsta punkten på fjället. Nu svängde objektet mot mig och dalade så att jag kunde se den blanka "cigarren" med Finnåshögda i bakgrunden. Den flög vidare norrut mot Haltdalen. Då föremålet blev sett från baksidan kunde man se en rund form. Färgen i aktern var mörkt grå eller svart. Den försvann i nordvästlig riktning mot Haltdalen.

Observationen varade i cirka 3-4 minuter. Vädret var mulet, vind och 3-4 grader kallt.

Som vi ser händer det fortfarande saker i Hessdalen, om än inte som tidigare. Bjarne berättar att aktiviteten har gått ned drastiskt de senaste åren. 1981-1987 var det mycket observationer. Nu kan det gå veckor, ja månader mellan observationerna, säger han.

*Översättning:
Gudrun Andersson*

Lösning till Planet-krysset nr 2/2003

²⁹ S	¹⁸ O	¹⁵ L	*	²⁹ S	²¹ M	²⁸ °	*	⁹ B	²⁴ U	² D	²⁹ S	³ K	⁴ A	¹⁷ P	*
⁴ A	²⁹ S	*	⁹ B	¹⁸ O	⁴ A	*	²⁰ V	²⁸ °	⁵ R	*	²⁰ V	¹ I	*	¹ I	¹⁸ O
²⁷ T	⁴ A	⁵ R	*	*	⁵ R	*	⁷ E	¹¹ G	*	⁹ B	²² °	²⁹ S	²⁷ T	*	⁵ R
²⁴ U	⁵ R	⁴ A	²⁵ N	²⁴ U	²⁹ S	*	²⁵ N	⁷ E	² D	*	²⁰ V	*	⁴ A	¹⁹ C	³ K
⁵ R	*	²⁹ S	¹ I	*	*	⁹ B	²⁴ U	*	*	²¹ M	⁴ A	¹¹ G	²¹ M	⁴ A	*
²⁵ N	⁷ E	¹⁷ P	²⁷ T	²⁴ U	²⁵ N	²⁴ U	²⁹ S	*	²¹ M	¹ I	⁵ R	*	⁴ A	¹⁵ L	²¹ M
²⁴ U	*	*	*	¹⁷ P	*	²⁹ S	*	*	¹⁴ Y	²¹ M	⁷ E	⁵ R	*	¹⁵ L	⁴ A
²⁹ S	¹ I	²⁵ N	¹⁸ O	¹⁷ P	⁷ E	*	¹⁶ F	⁶ °	⁵ R	⁴ A	*	*	²⁹ S	¹ I	¹⁵ L
*	*	¹ I	*	⁷ E	*	³ K	⁴ A	⁵ R	¹⁸ O	²⁹ S	²⁹ S	*	*	²⁹ S	*
⁷ E	⁵ R	¹⁸ O	²⁹ S	*	*	⁵ R	*	⁴ A	⁵ R	*	*	²³ J	²⁴ U	²⁷ T	⁷ E
¹⁷ P	²⁸ °	*	¹⁸ O	¹⁹ C	⁷ E	⁴ A	²⁵ N	*	*	¹⁷ P	¹⁵ L	²⁴ U	²⁷ T	¹⁸ O	*
²⁹ S	*	*	¹⁷ T	*	²⁷ T	²⁷ T	*	⁴ A	*	¹⁵ L	*	¹⁷ P	*	*	⁶ °
¹ I	² D	³ K	⁴ A	⁵ R	*	⁷ E	*	¹⁹ C	¹⁵ L	⁴ A	⁵ R	¹ I	¹⁸ O	²⁵ N	*
⁵ L	*	*	⁵ R	⁶ °	*	⁵ R	⁴ A	³ K	*	²⁵ N	¹⁸ O	²⁷ T	*	¹⁴ Y	⁵ R
¹⁸ O	⁵ R	²¹ M	*	³ K	¹⁸ O	*	⁵ R	*	⁴ A	*	*	⁷ E	*	*	²⁴ U
²⁵ N	⁷ E	¹⁸ O	²⁵ N	*	⁵ R	*	²¹ M	⁷ E	⁵ R	³ K	²⁴ U	⁵ R	¹ I	²⁴ U	²⁹ S

Inga-Lill Wallin

Lösning till Vilsegången i nr 2/2003 var: Virvelhjul

-
- Varför tror du så säkert att det finns liv på månen?
 - Jo, jag känner mig bergsäker! Det lyser ju där hela kvällen!

Insändare i Året Runt 48/2003

Rymd-krysset

I krysset motsvarar varje siffra en bokstav. Ett ord är givet för att du lättare ska komma igång.

2	19	24	13	10	13	4	18		1		29	4	24	13	5
20	2		18			29		1	2	3	4	5		18	12
3	1	2	27	1	18	27	13	6	9	19			22		4
5			13	18		19	2	9		9	19	25	1	9	
27	19		6	24	13	2	2	1	5	19				2	19
6	18	1	9	1		8	1	5		4	9	12	2	19	18
19	1	18		10	24	1	5	19		2	1			1	
14		6	12	9		9	19		27	19	10	2	1		24
14		4	2		6	7		29	28	2	10	1		3	12
27		3		9		2	1	19	24			27	15		25
3	12	27		2	1		8		24	15	27				9
20		9	19	4	2	13		7	27		19		6	13	27
9			9		3			2	20	3	5	25	4	24	6
19	29	29		2	19	27	9		18	15	24	1	2		19
18	28	2	6	4	18	9	1	6	9		13		6	7	14
	2	1		2		15	6		1	2	10	1			14

Inga-Lill Wallin

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
A	R	M	O	D										
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	

Lycka till!

DN 06 11 03

■ Rekordstormar på solen

Solvindarna har nått stormstyrka de senaste dagarna. Utbrotten har varit de kraftigaste sedan rymdfysikerna började mäta med satellit.

1 RÖNTGENSTRÅLAR

Energiutbrott, s.k. flares, på solens yta sänder ut röntgenstrålar.

När jorden på: 8 minuter
Kan orsaka: störningar på radiokommunikation och navigationssystem.

2 PROTONSKUR

Heta gasmoln driver framför sig en skur av protoner med mycket hög energi.

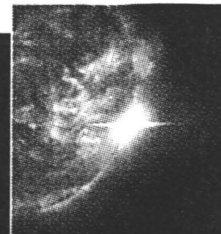
När jorden på: Någon timme
Kan orsaka: skada på satelliter och astronauter.

3 UTKASTNING

Het laddad plasma (gas) kastas i väg från solen.

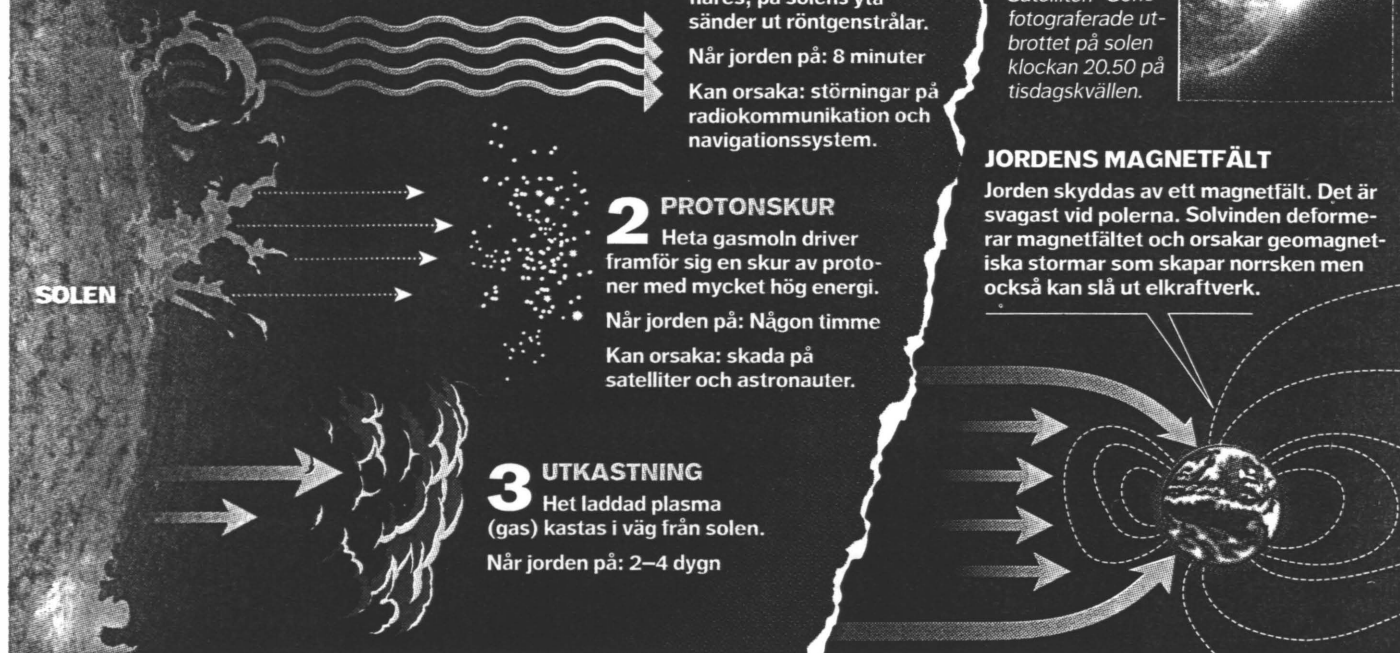
När jorden på: 2–4 dygn

Satelliten "Soho" fotograferade utbrottet på solen klockan 20.50 på tisdagskvällen.

JORDENS MAGNETFÄLT

Jorden skyddas av ett magnetfält. Det är svagast vid polerna. Solvinden deformerar magnetfältet och orsakar geomagnetiska stormar som skapar norrsken men också kan slå ut elkraftverk.

TEXT: KARIN BOJS GRAFIK: STEFAN ROTHMAIER

Rekordstormar är över

Utslagna satelliter och elavbrott är facit efter de senaste solstormarna.

Det har stormat på solen de senaste tio dagarna – de längsta och värsta stormarna i minnet. Vid ett par tillfällen har det varit rena orkanerna.

Men nu har lugnet lagt sig. De rekordstora hyperaktiva solfläckarna har försvunnit till solens baksida.

Och vi på jorden kan börja räkna på skadorna: två japanska satelliter utslagna, ett halvtimmeslångt strömbrott i Malmö, säkerligen andra skador på kraftnätet som elbolagen inte vill tala högt om, massor av störningar på radiokommunikation och navigeringssystem...

I värsta fall kan den europeiska Marsexpeditionen "Mars Express" med svenska instrument ombord ha skadats; det får vi inte veta säkert förrän den kommer fram, till jul.

Sent på tisdagskvällen fyrade solfläck nummer 486 av en sol-

eruption om mycket väl kan vara den kraftigaste på 150 år. Helt klart var det den häftigaste som har inträffat sedan solfysikerna började mäta med satellit för 25 år sedan.

Solruptioner klassas i olika kategorier, varav X-klassen rymmer de kraftigaste, de som har kapacitet att orsaka märkbara bekymmer på jorden. Mätinstrumenten på solsatelliten "Soho" går bara till X17,5. Eruptionen på tisdagskvällen var över X20, möjligen var den så stark som X40.

Det var en väldig tur att inte röntgenduschen riktades rakt mot jorden, utan åt ett helt annat håll i planetsystemet. Det blev ändå så kraftiga störningar i radiokommunikationen att flygtrafiken dirigerades om från de nordligaste banorna.

Risken finns fortfarande att en släng av det efterföljande plasmamolnet träffar jordens magnetfält, ungefär när du läser den-

na tidning. Då kan det på nytt bli störningar i elsystem och radiokommunikation, och förstås vackra norrsken långt söderut.

Rekorderuptionen som inträffade på tisdagen för en vecka sedan var en X17. Den var däremot riktad precis rakt mot jorden. Lyckligtvis var magnetfältet på det plasmamolnet som rusade emot oss riktat på ett fördelaktigt sätt, så att stormen i vårt magnetfält trots allt blev ganska måttlig.

Andra eruptioner, med något lägre magnituder, orsakade större skador.

Det enda vi jordbor kan göra för att skydda oss mot solens nycker är att studera den noga och försöka göra prognoser för kommande stormar. På så sätt kan många skador förebyggas.

När det gäller prognoser har solforskarna gjort stora framsteg de senaste åren. Men de vet fortfarande inte särskilt mycket om varför solens magnetiska ak-

tivitet varierar så mycket. Normalt brukar aktiviteten – och solfläckarnas antal – variera enligt en elvaårig cykel. Men just nu befinner vi oss inte alls i något maximum, utan i en neråtgående fas. Senaste maximum var för tre år sedan.

En annan osäkerhet är vad solstormarna betyder för jordens klimat. Några av de mest aktiva solforskarna tror att en starkare magnetisk aktivitet på solen under 1900-talet har bidragit till vårt allt varmare klimat väl så mycket som människans utsläpp av koldioxid.

Men det är en kontroversiell hypotes som inte har något experimentellt stöd och som de flesta andra forskare är mycket skeptiska till.

KARIN BOJS

karin.bojs@dn.se 08-738 12 39

dn.se/vetenskap

Se rörliga bilder på solens rekordutbrott.

NAMN och NYTT

DN 15/12 03

Lysande: Kometvarning kraftigt överdriven

DET ÄR DEN TIDEN på året nu.

Molnen från novemberrusket har äntligen börjat driva i väg

HIMMEL & PANNKAKA

och decemberhimlen kommer sent om sider till sin rätt med djupblått mörker, stjärnor och oändlig horisont. Och så något som ser ut som små kometer strax efter solens nedgång.

Dessa små lysande föremål med svans ser ut att hänga orörliga vid horisonten, andra jagar kanske lite lojt efter den redan gömda solskivan:

De syns företrädesvis i söder med en dragning mot väst vid 15-tiden då solen dragit sig tillbaka. (Venus, som lyser hyfsat starkt, och Merkurius, som man bara kan ana, seglar långsamt efter ned under horisonten. Titta gärna på dem vid 15.15-tiden.)

Den senaste veckan har underutvecklad fått rader av telefonsamtal från fundersamma läsare som alla har spanat in de märkliga kometerna. Det är åtminstone den teori som verkar leda tipsligan.

Men några kometer är det inte. I stället ett högst jordiskt fenomen.

En typisk kondensstrimma fångad av Peter Svedberg från Bagarmossen den 30 januari 2000.

Vintermånaderna inbjuder nämligen till vackra kondensstrimor efter högt flygande passagerarflygplan på väg mot sydligare nejder. Planen håller till på omkring 10 000 meters höjd där deras varma utblås från motorerna förvandlas till vackra iskristaller som sedan lyses upp av den gömda solskivan.

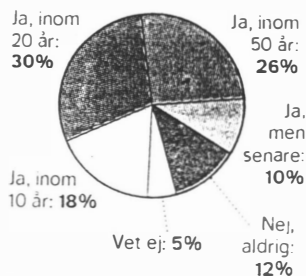
De små kondensrackarna kan ha enkla eller dubbla svansar beroende på vilken typ av plan som råkar vara upphovet till dem.

Om läsekretsen lyckas ta några vackra kort av strimmorna så skicka gärna in dem till oss.

CLAS SVAHN

* dn.se

Tror du att en människa kommer att landa på Mars?

Roster 5 762

Skulle du vilja kunna konsultera en läkare via internet? DN.se/natdoktor

Resultatet ska inte ses som representativt för allmänheten och inte heller för internet-användare eftersom urvalet av de respondenter är orepresentativt. Det bör alltså tolkas med viss försiktighet.

Spöklikt: Bevakningskamera fångade spökfigur

SPÖKEN ÄR UNDEANGLIDANDE varsel som sällan låter sig fotograferas. Så när en övervakningskamera i oktober i år lyckades fånga en okänd varelse på väg ut från ett hus där Henrik VIII en gång bodde så väckte det en del uppståndelse.

Det hela började med att säkerhetsvakterna vid Hampton Court Palace fick ett larm från en nödutgång. När de kom dit var dörrarna öppna. Efter att ha stängt dem återvände vakterna

till övervakningsrummet där de kunde se hur dörrarna åter slogs upp på vid gavel. Ingen där.

Nästa gång dörren for upp kunde de förvånade vakterna se hur en person iklädd gamla kläder gick ut genom dem.

– Jag blev chockad när jag såg kamerabilderna, säger en av vakterna till en brittisk tidning. Där stod en spöklik varelse med ett ansikte som absolut inte var mänskligt.

Spöke eller inte så verkar den

oroliga själen i alla fall vara så pass mänsklig att han måste öppna dörren. Alltid något.

CLAS SVAHN